

[Jensen Christensen.]

været saaledes — det mener jeg bestemt jeg har Lov til at sige —, at den sønderjyske Befolkning af al Ævne har ydet, hvad den har kunnet; og meget, som i Fremtiden vil bringe Rente paa meget god Maade, er sat i Gang i de sønderjyske Landsdele ved Hjælp af de Midler og den Hjælp, der er ydet. Skulde det komme til at ligge saaledes, ogsaa efter de 2 Aars Forløb, at den Del af den sønderjyske Befolkning, der her er Tale om, ikke ret vel kan klare sig, medmindre der sker en yderligere Forlængelse af Loven, ja, saa haaber jeg, vi til den Tid kan tale om Tingene igen. Foreløbig vil jeg gerne paa egne og mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Jørgen Otsen: Det foreliggende Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 164 af 16. Maj 1934 om Lempelser for visse Laan til sønderjyske Landbrugere, Haandværkere, handlende og Fiskere m. fl. har i det andet høje Ting faaet en velvillig Modtagelse fra alle Sider. Jeg ser i den Velvilje, der er vist Forslaget, et Udtryk for levende Interesse for Forholdene i de sønderjyske Landsdele. De Lempelser, som nu gennem 5 Aar er ydet efter Loven af 1934, har været af stor Betydning for de paagældende Laantagere, men de har langtfra været tilstrækkelige til, at Forholdene har kunnet antage en varig, stabil Karakter for de enkelte. Mit Parti har i de Hjelpeforanstaltninger, som fra Regeringens Side er iværksat gennem Aarene i de sønderjyske Landsdele, kun kunnet se henholdende og midlertidige Foranstaltninger, som i Øjeblikket eller for en Tid kunde mildne de værste Vanskeligheder, men en dybtgaaende Sanering af Landbrugets Stilling har vi stadig savnet.

Da mit Parti ved Forelæggelsen af Loven om Rentetilskud af 1934 og senere i 1936 foreslog en saadan Sanering af Landbrugets Gæld i de sønderjyske Landsdele, gik saavel Regeringen som Rigsdagen imod Forslaget. Denne afvisende Holdning kunde ingen forstaa. Jeg tror, at man før eller senere bliver nødt til at gaa til helt andre og mere virkningsfulde Foranstaltninger end dem, man hidtil har foretaget. Forholdene i Nordslesvig vil endnu i en overskuelig

lig Tid være af en ganske særlig og vanskelig Karakter. Jeg skal ikke her komme ind paa Aarsagerne til Vanskelighederne; de er til Dels nævnt allerede fra anden Side, og de turde ogsaa være almindeligt kendte. Men lige saa kendte Aarsagerne er, lige saa sikkert er det, at der er ingen, som ikke er klar over, at af sig selv trækker Forholdene sig ikke i Rette.

Gældsbyrden i Nordslesvig er særlig tyngende, mere end i det øvrige Land. Nordslesvig var ved Genforeningen efter fire lange Krigsaar en udpint og kapitalfattig Landsdel. Vi erkender, at der fra den danske Stats Side er ydet et meget stort og værdifuldt Arbejde til Landets Genopbygning — dette skal jeg være den sidste til at forklæjne; ogsaa jeg vil gerne sige oprigtig Tak for de Hjelpeforanstaltninger, der er sat i Gang. Hvad der paa mange Omraader er udrettet, tjener den danske Stat og det danske Folk til Ære. Jeg vil blot nævne Skolevæsenet og Vejvæsenet. Den danske Skole har et højt Stade, som vort Land kan være stolt af. Vore Veje er fra de Mudderpøle, som de fleste af dem var i 1920, forvandet til moderne Trafikaarer, der maa aftvinge enhver nok saa kritisk indstillet den største Beundring. De har i høj Grad bidraget til Købstædernes Trivsel og Fremgang. En Udvikling som den, de nordslesvigske Købstæder har gennemgaaet siden Genforeningen, har de aldrig været inde i før.

Alt dette kan dog ikke opveje de Vanskeligheder, som Landbruget har haft at kæmpe med. Alt imens vi glædede os over den enestaaende store Høst i 1938, sank Kornpriserne. Kornloven svarede ikke til Forventningerne. Dertil kom, at Svineordningen har gjort ubodelig Fortræd, og at Skatterne stiger og stiger. Som en af Grundene til det foreliggende Lovforslags Fremsættelse har den højtærede Minister selv nævnt Mund- og Klovesygens Hærgen; dens ødelæggende Virkning vil kunne spores langt frem i Tiden. Til Nordslesvig kom denne Pest sydfra, Nordslesvig rantes først og haardest. Tabene som Følge af Mund- og Klovesygen opgøres, alene for Dødsfaldenes Vedkommende, til over 1¼ Mill. Kr., og Mælketabet i de tre sydligste Amter til et lignende Beløb. Efter hvad min Partifælle, det ærede Medlem af Folketinget Hr. Petersen (Røj), har oplyst i det andet